

ת"פ (עכו) 8048-06-25 - מדינת ישראל נ' אברהמים זידאת

ת"פ (עכו) 8048-06-25 - מדינת ישראל נ' אברהמים זידאת ואח'שלו

ת"פ (עכו) 8048-06-25

מדינת ישראל

נגד

1. אברהמים זידאת

2. עבדאללה אלצואלחה (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[23.06.2025]

כבוד השופטת דנה עופר

גזר דין

באישור סגנית הנשיאה, כב' השופטת זכריה, לקיים את הדיון בתיק זה במצב החירום; ועל פי הסכמתם של הצדדים לקיים את הדיון במצב החירום, כאשר הנאשמים נוכחים באמצעות היועדות חזותית; יחתם גזר דין זה בהעדר הצדדים, ויושמע להם על ידי השופט התורן.

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי הנאשמים, תושבי הרשות הפלשתינאית, נמצאו ביום 1.6.25 שוהים בשטח מדינת ישראל, במאפייה באעבלין, מבלי שהיו ברשותם היתרי כניסה ושהייה כדין.

עוד עולה מכתב האישום, כי הנאשם מס' 1 שהה בשטחי מדינת ישראל במשך חודש וחצי עובר למעצרו, ואילו הנאשם מס' 2 שהה בשטחי מדינת ישראל במשך חודש עובר למעצרו.

3. העבירה שבה הורשעו הנאשמים פוגעת בערך המוגן של שמירה על ריבונות המדינה וגבולותיה, והיא חותרת תחת זכותה של המדינה לקבוע זהותם של הבאים בגבולות שטחה.

מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו, כאשר מדובר בנאשמים שנכנסו לתחומי מדינת ישראל למטרות פרנסה, בהעדר עבירות נלוות, נקבע בעבר בע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14). על פי הלכה זו, מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר גם ברע"פ 1195/22 אשחאדאת נ' מדינת ישראל (27.12.22), שם חידד ביהמ"ש העליון, כי עברו הפלילי של הנאשם הוא גורם שיילקח בחשבון בקביעת עונשו בתוך המתחם (או בחריגה לחומרה, במקרים המתאימים).

בענין אלהרוש נקבע עוד, כי "מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

4. קשה להעלות על הדעת שינוי קיצוני יותר במצב הביטחוני, מזה שחל מאז יום 7.10.23, עת פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת פתע רצחנית ואכזרית כלפי אזרחי מדינת ישראל, תושביה וחייליה. מאז מצויה מדינת ישראל במציאות ביטחונית שלא הייתה דומה לה בשנים האחרונות, ובמלחמה - "חרבות ברזל" - אשר עודה מתנהלת עד היום.

בהתאם, מצאו בתי המשפט המחוזיים, בכמה מקרים שהובאו בפניהם לאחר 7.10.23, לדון במתחם העונש ההולם על רקע המצב הביטחוני הנוכחי, וקבעו, כי מתחייבת החמרה של המתחם.

בעפ"ג (ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר (22.10.23) קבע ביהמ"ש, כי נוכח המצב הביטחוני, מקבילים הערכים המוגנים, ובהם ביטחון המדינה וזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, משנה תוקף ומחייבים החמרה בענישה. בהתאם נקבע מתחם שבין חודשיים לשבעה חודשי מאסר. מתחם זה - בין חודשיים לשבעה חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית - אומץ גם על ידי ביהמ"ש המחוזי בחיפה, בעפ"ג (חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' (6.11.23).

בענין אחר קבע ביהמ"ש המחוזי בחיפה מתחם שתחילתו בשלושה חודשי מאסר ועד שמונה חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וענישה נלווית (עפ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עתמאן (25.1.24)). באותו ענין הדגיש ביהמ"ש, כי מתחם העונש ההולם נקבע, בין היתר, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ועל כן יש להבחין - בקביעת המתחם - בין הפרה קלה של הוראותיו של היתר כניסה, בצד המקל, לבין שהייה ארוכה בישראל ללא כל אישור, בצד המחמיר.

5. בעניינו, המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה של שלושה חודשים עד שמונה חודשים - ביחס לנאשם מס' 1, ששהה בשטחי המדינה במשך 45 יום, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם זה; לצד זאת, המאשימה ראתה לנכון להפנות לגזר דין שניתן בבימ"ש זה לפני ימים אחדים (ת"פ 62536-05-25) ובו נקבע כי המתחם הראוי ביחס למי ששהה בשטחי המדינה במשך כחודשיים עובר למעצרו נע בין חודשיים וחצי מאסר לבין שבעה חודשים. כן עתרה המאשימה למתחם של חודשיים עד שבעה חודשים - ביחס לנאשם מס' 2, ששהה בשטחי המדינה במשך חודש ימים, ולמקם את עונשו של הנאשם גם כן ברף הנמוך של מתחם הענישה.

6. הסניגור הפנה לפסק דין שניתן בבימ"ש השלום בקריות, ובו נגזר על נאשם ששהה בשטחי המדינה במשך כשנה וחצי עובר ליום מעצרו עונש מאסר של חודשיים בלבד (ת"פ 12474-10-24); אלא שעל פי האמור בגזר הדין, באותו ענין עתרה המאשימה לקביעת מתחם שתחילתו בחודשיים, וביהמ"ש קיבל מתחם זה ומצא למקם את העונש ברף התחתון של המתחם, בהעדר עבר פלילי לנאשם.

- לטענת הסניגור, מדובר בפסק דין חלוט, להבדיל מפסק הדין שאליו הפנתה המאשימה (בת"פ 62536-05-25), שניתן רק ביום 10.6.25.
- לענין נסיבותיהם האישיות של הנאשמים טען הסניגור, כי שניהם צעירים (נאשם מס' 1 בן 23 שנים; נאשם מס' 2 בן 19 שנים), נעדרי עבר פלילי, שנכנסו לשטחי מדינת ישראל לצרכי פרנסה.
7. לאור פסקי הדין שפורטו לעיל, ברי כי קיימת מגמת החמרה ביחס לענישה שהיתה נהוגה עד ליום 7/10/23 ונראה כי כיום המתחם המקובל הוא בין חודשיים לשבעה חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וענישה נלווית; אולם, בנסיבות שבהן עסקינן בשהייה ממושכת בתחומי מדינת ישראל, ללא כל היתר להיכנס לתחומיה, יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם חמור יותר.
- הרף התחתון של מתחם הענישה מושפע על ידי משך השהייה, וייקבע בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו. אפנה תשומת הלב, למשל, לעפ"ג (מח' חי') 53265-05-25, שם נקבע, בהסכמת הצדדים, עונש מאסר בן ארבעה חודשים לנאשם, נעדר עבר פלילי, ששהה בשטחי המדינה במשך שנה וחצי ללא היתר; וזאת חלף שלושה חודשי מאסר בלבד שהשית עליו בימ"ש השלום.
- עם זאת, מאחר והמאשימה עצמה אמנם טענה למתחם שתחילתו בשלושה חודשים, אך הפנתה - תוך הסכמה - לגזר דין של בימ"ש זה שניתן לפני זמן קצר, ושבנו נקבע מתחם שתחילתו בחודשיים וחצי; ומכיוון שאין מדובר בעניינו במקרה דומה לזה הנזכר לעיל, דהיינו מדובר בשהייה בת חודש וחצי (להבדיל משנה וחצי); אקבע אף אני בעניינו של הנאשם מס' 1 מתחם עונש שתחילתו בחודשיים וחצי, לצד מאסר מותנה וענישה נלווית.
- ביחס לשני הנאשמים עתרה המאשימה לגזירת העונש ברף התחתון של המתחם שייקבע.
8. נתתי דעתי גם לטענותיו של הסניגור, כי מדובר בשני נאשמים צעירים, שנכנסו לשטחי המדינה לצרכי פרנסה בלבד. לזכותם של הנאשמים תיזקף גם העובדה שבחרו להודות בעבירה המיוחסת להם בהזדמנות הראשונה, וכן העובדה שאין להם עבר פלילי.
9. בנסיבות העניין ובשים לב למתחמים שצוינו לעיל, אני רואה לנכון לגזור את דינם של הנאשמים כלדקמן:
- הנאשם מס' 1:
- א. מאסר לתקופה של חודשיים וחצי מיום מעצרו, בתאריך 1.6.25;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנה, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו את העבירה שבה הורשע, ויורשע עליה בדין;
- ג. חתימה על התחייבות כספית, בסך 2,000 ₪, להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע, במשך תקופה של שנה מהיום. אם לא תיתחם ההתחייבות ייאסר למשך 10 ימים נוספים.
- הנאשם מס' 2:
- א. מאסר לתקופה של חודשיים מיום מעצרו, בתאריך 1.6.25;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנה, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו את העבירה שבה הורשע, ויורשע עליה בדין;
- ג. חתימה על התחייבות כספית, בסך 2,000 ₪, להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע, במשך תקופה של שנה מהיום. אם לא תיתחם ההתחייבות ייאסר למשך 10 ימים נוספים.
- זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.
- ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ה, 23 יוני 2025, בהעדר הצדדים.